

Arrest

nr. 164 197 van 16 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert afkomstig te zijn uit Pengram in het district Charkh in de provincie Logar. U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van origine te zijn.

Uw vader I.M.I. is een talib. Sinds uw kindertijd sloeg hij u. Toen u 18 was wilde uw vader dat u ging studeren aan de madrassa en de jihad zou voeren werd. U weigerde omdat u wou studeren in een publieke school. Omdat uw vader steeds agressiever werd besloot u op 20 jarige leeftijd Afghanistan te verlaten. U ging naar Teheran (Iran), waar u van 2012 tot 2014 verbleef en werkte als kleermaker. U werd in 2014 gerepatrieerd naar Afghanistan. Bij terugkeer besepte u dat er niets veranderd was. Uw vader was zelfs nog meer agressief geworden. Een paar maanden na uw terugkeer, stelde uw vader dat u volwassen was en moest trouwen. Toen u weigerde viel hij u aan. Enkele dagen later kwam uw broer

Z. u melden dat u verloofd was. Bij uw thuiskomst, zag u dat er een feest aan de gang was. U schopte uit ongenoegen tegen bloemen waarop de aanwezige gasten die dit zagen het huis verlieten. U werd de volgende dag geslagen door uw vader. Hij zei u dat u uw verloving niet kon weigeren omdat uw verloofde de dochter van een talib was. Uw broer zei u dat uw schoonouders hadden gehoord dat u niet akkoord was met de verloving en ze eisten dat het huwelijk binnen de week zou plaatsvinden. Als dit niet zou plaatsvinden zouden ze u doden. Uw vader beloofde hen dat u het huwelijk zou aanvaarden en dat hij u anders zelf zou doden. Hierop besloot u het land te verlaten.

Vanuit Pengram vluchtte u naar Kaboel, waar u twee nachten verbleef bij een vriend van uw neef. U verliet Afghanistan in de tweede maand van 1393 (april/mei 2014) en u reisde via Pakistan naar Iran. U bleef 20 dagen in Iran en u reisde via Turkije naar Bulgarije, waar u werd gearresteerd door de politie. U bracht er 3 maanden in gevangenis in door. Via Servië reisde u vervolgens verder naar België, waar u op 13 januari 2015 aankwam en de volgende dag asiel vroeg.

U legde ter staving van uw asielaanvraag volgende documenten neer: een taskara en een brief van uw advocaat om u niet terug te sturen naar Bulgarije in het kader van de Dublinprocedure.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of bij terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden (recent) verblijf in de provincie Logar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst is uw kennis over de regio waarvan u beweerde afkomstig te zijn en waar u beweerde verbleven te hebben voor uw komst naar België uiterst beperkt. Zo noemde u op de vraag naar omliggende dorpen van uw dorp Pengram een aantal dorpen op, meer bepaald Qarya I Naw, Now Deh, Gambara en Muhammad Agha. Slechts één enkel van de door u opgenoemde dorpen (CGVS, p. 13), namelijk Qarya I Naw, werd als dusdanig teruggevonden op een geografische kaart van uw regio. Muhammad Agha is dan weer geen dorp, maar wel de naam van het district Muhammed Agha (met gelijknamige districtshoofdplaats) eveneens gelegen in de provincie Logar. Verder beweerde u dat Baraki Barak de districtshoofdplaats is van uw district, het district Charkh. Baraki Barak is echter de hoofdplaats van het gelijknamige district Muhammed Agha, een ander district van de provincie Logar gelegen ten noorden van het district Charkh. Bij confrontatie hiermee antwoordde u dan weer dat Charkh geen districtshoofdplaats heeft (CGVS, p. 27), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de districtshoofdplaats van uw district het gelijknamige Charkh is. Op de vraag naar andere districten van de provincie Logar, kon u enkel de districten Muhammad Agha en Baraki Barak opnoemen. De overige districten, Puli Alam, Khushi, Kharwar en Azra noemde u niet (CGVS, p. 27). U slaagde er evenmin in om de aangrenzende provincies (Paktya, Ghazni, Wardak, Kabul en Nangarhar) van uw provincie weer te geven (CGVS, p. 28).

Voorts bleek u evenmin vertrouwd met de namen van enkele belangrijke/bekende personen uit uw regio. Wat betreft de districtshoofden van Charkh kon u enkel de laatste, Khalilullah, opnoemen. De

namen van de vorige districtshoofden beweerde u vergeten te zijn (CGVS, p. 28). Voorts (her)kende u provinciegouverneur Amiri, exprovinciegouverneur Aziz, districtsgouverneur Fidai en talibancommandanten Maulvi en Burhan als dusdanig niet (CGVS, p. 29).

Daarnaast kon u nauwelijks iets vertellen over belangrijke talibanactiviteiten in uw regio. Buiten een enkele verdwijning van een mekanieker wist u geen incidenten aan te halen. Van twee aanvallen van de taliban op de districtshoofdkwartieren in Charkh (CGVS, p. 29), één in 2010 en een tweede 2014, bleek u zelfs helemaal niet op de hoogte. Uw beperkte kennis over de taliban in uw regio is des te opmerkelijk gezien de taliban volgens uw eigen verklaringen weldegelijk aanwezig en ook zeer actief was in uw regio en eigen dorp (CGVS, p. 20).

Daarnaast kan worden opgemerkt dat u verklaarde geen (lokale) radiostations te kennen. Uw verklaring dat u er geen kende omdat u nooit naar de radio luisterde is weinig overtuigend (CGVS, p. 9).

Tenslotte moet worden opgemerkt dat u op de vraag naar prijzen van bepaalde producten in uw regio van herkomst spontaan prijzen in "roepie" opgaf. De daaropvolgende vraag naar de officiële munteenheid van Afghanistan beantwoordde u eveneens met "roepie" (CGVS, p. 9), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de munteenheid van Afghanistan niet de "roepie" maar wel de "afghani" is. Ook wat betreft de kleuren van de in Afghanistan gebruikte bankbriefjes gaf u geen correcte weergave. Zo verklaarde u dat een briefje van 5 rood is, een briefje van 20 blauw, een briefje van 100 rood en een briefje van 500 eveneens rood (CGVS, p. 9). De reële kleuren van voornoemde briefjes zijn respectievelijk echter grijs, geel, paars en blauw. Voorts beweerde u dat er geen Afghaanse muntstukken bestaan (CGVS, p. 9), terwijl uit de informatie blijkt dat er wel degelijk Afghaanse muntstukken bestaan ter waarde van 1, 2 en 5 afghani.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het district Charkh in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Logar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Aan bovenstaande dient toegevoegd te worden dat aan de door u aangehaalde problemen met de taliban ook geen geloof kan gehecht worden gezien u er niet in geslaagd bent om het lidmaatschap en/of de activiteiten van uw vader bij de taliban - die volgens uw verklaringen de oorzaak zijn van die problemen - aannemelijk te maken.

Over het lidmaatschap en/of de activiteiten van uw vader bij de taliban wist u praktisch niets te vertellen. U beweerde dat uw vader al talib was toen u de leeftijd had van 6 à 7 jaar (CGVS, p. 18). In welke omstandigheden uw vader talib werd en/of wie hem benaderde om zich aan te sluiten bij de taliban wist u echter niet te vertellen (CGVS, p. 19). U slaagde er evenmin in om de naam van de commandant van uw vader en/of namen van collegaetaliban van uw vader op te noemen (CGVS, p. 20). U kon ook geen specifieke acties waarbij uw vader betrokken zou zijn geweest opnoemen (CGVS, p. 19). Als u gevraagd wordt om meer in detail te treden over gevechten waar uw vader bij betrokken was, bleef u het antwoord schuldig (CGVS, p. 19). In een ruimer kader slaagde u er ook niet in om namen van taliban commandanten uit uw regio op te noemen en/of om specifiek/grootschalige acties van de taliban in uw regio (behalve de ontvoering van één mekanieker (zie supra)) weer te geven (CGVS, p. 12). Indien uw vader daadwerkelijk al jarenlang lid zou zijn van de taliban kan redelijkerwijze verwacht worden meer informatie te kunnen weergeven (CGVS, p. 14). Zeker gezien uw vader u vroeg om de jihad te voeren is het geenszins geloofwaardig dat uw vader u nooit zou hebben gesproken over de taliban en acties van de taliban, maar u enkel zou gevraagd hebben te bidden (CGVS, p. 19).

Ook uw verklaringen betreffende de problemen die de directe aanleiding waren voor uw vlucht uit Afghanistan - verlovings met de dochter van een talib - waren vaag en geenszins overtuigend. Zo wist u te zeggen dat "uw schoonvader" eveneens een talib was en bovendien een goede vriend was van uw vader. Zijn naam bleek u niet te kennen (CGVS, p. 22). Ook wist u niet van welk dorp hij en/of uw verloofde afkomstig is (CGVS, p. 22). Ook de naam van uw verloofde kon u niet met zekerheid weergeven. U zei de naam niet precies te weten, maar volgens uw zus zou uw verloofde A. heten (CGVS, p. 22). Gezien er sprake was van een verlovings, mag van u verwacht worden dat u meer gedetailleerde informatie over uw schoonvader en verloofde zou kunnen geven.

Gelet op wat voorafgaat, maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Voorts is het merkwaardig dat de kaart die uw vader toegang moest verschaffen tot de basis van Hart slecht gedrukt is. Op de achterkant zijn de letters immers in verschillend formaat en wazig afgedrukt. Wat betreft de taskara en deze van uw vader kan nog worden bemerkt dat kopieën geen waarborg bieden

inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. De door u taskara kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten hebben immers enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Uit de informatie van het CGVS blijkt bovendien dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben. De taskara is slechts een kopie die geen waarborg biedt inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. De taskara bevat overigens geen informatie over uw reële verblijfssituatie voor uw komst naar België. De brief van uw advocaat bevat informatie over de toepassing van de Dublinprocedure en de asielprocedure in Bulgarije. De brief staft de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst niet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 augustus 2015 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er ook op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die

zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker meent dat verweerder uitgaat van verkeerde veronderstellingen.

Verzoeker wijst erop dat de dorpen die hij heeft opgesomd, uiterst klein zijn en waarschijnlijk niet zijn terug te vinden op een kaart, of dat het benamingen zijn die enkel onder de plaatselijke bevolking worden gebruikt. Wanneer hij tijdens zijn gehoor bij Muhammad Agha kwam, gaf de tolk hem niet de kans om uit te praten, waardoor hij niet meer kon vermelden dat dit de districtshoofdplaats is. Hij benadrukt tevens dat eerst werd gepeild naar de omliggende districten, waarna hij het had over het district Charkh. Verzoeker dacht dat er geen districtshoofdplaats was omdat de districtshoofdplaats dezelfde naam heeft als het district. Hij wijst erop dat hij een ongeschoolde analfabeet is. Namen van districten, districtshoofdplaatsen en provincies zijn geen evidentie voor mensen aan wie dit nooit is aangeleerd, aldus verzoeker.

Verder wijst verzoeker erop dat hij een gewone winkelier was die zich niet bezighield met politiek. Hij wijst er tevens op dat hij geen televisie had, waardoor het zeer moeilijk is om op de hoogte te blijven van de politieke situatie. Verder stelt hij dat de tolk vroeg of hij thuis een radio had, waarop hij antwoordde dat hij dit niet mocht hebben van zijn vader.

Verder benadrukt verzoeker dat hij alle Afghaanse biljetten heeft opgesomd, maar wijst hij er betreffende de kleuren op dat hij er een gehoor van vijf uur had opzitten en al vroeg wakker was, zodat het niet onwaarschijnlijk is dat hij hierin de fout is gegaan. Betreffende de munteenheid voert hij aan dat hij “roepa” zei en niet “roepie”. “Roepa” is volgens hem een synoniem voor de Afghaanse munteenheid “Afghani”.

Betreffende het lidmaatschap van zijn vader bij de Taliban, stelt verzoeker dat hij alle informatie betreffende de Taliban heeft verteld en dat hij nooit meer informatie heeft ontvangen van zijn vader. Betreffende zijn verloving stelt hij tevens dat hij nooit meer informatie heeft gekregen betreffende zijn verloving en zijn verloofde. Na het incident op het feest, vertrouwde zijn zus hem toe dat zijn verloofde A. heet. Hij stelt zijn verloofde en schoonvader totaal niet te kennen.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Onder verwijzing naar een reeks rapporten en artikelen stelt verzoeker dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zeer precair is en verslechterd, zeker in de noordelijke provincies. Hij voert aan dat er een toename is van gewapende groeperingen en wijst op de aanwezigheid van Islamitische Staat in Afghanistan. Volgens hem zijn ook burgers slachtoffer, als “collateral damage” van de doelgerichte aanslagen. Tevens wijst hij op de humanitaire noden.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel met elf stukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde (recent) verblijf in de provincie Logar gelet op zijn beperkte kennis over (a) zijn beweerde regio, (b) namen van belangrijke/bekende personen, (c) talibanactiviteiten in zijn beweerde regio, (d) (lokale) radiostations, en (e) de Afghaanse munten en biljetten, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn problemen met de taliban, (iii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn problemen omwille van zijn beweerde verlovings met de dochter van een talib, en (iv) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker stelt dat de door hem opgesomde dorpen erg klein zijn en waarschijnlijk niet zijn terug te vinden op een kaart of dat de benamingen ervan enkel door de lokale bevolking worden gebruikt, komt hij niet verder dan het opwerpen van een aantal niet-gestaafde *post factum*-veronderstellingen. Waar hij aanvoert dat de tolk hem niet liet uitpraten over Muhammad Agha, dient vastgesteld dat verzoeker, noch zijn raadsman hierover melding maakten tijdens het gehoor, hoewel erop werd gewezen dat problemen met de tolk moeten worden gemeld. Hetzelfde geldt waar hij stelt dat de tolk hem vroeg of hij thuis een radio had en dat hij sprak van “roepa” en niet van “roepie”. Opnieuw komt hij niet verder dan een gekunstelde *post factum*-verklaring die duidelijk tot stand kwam na confrontatie met de bestreden beslissing. Dat verzoeker dacht dat de districtshoofdplaats van Charkh niet bestond, omdat het dezelfde naam draagt als het district zelf, doet geen afbreuk aan verzoekers foutieve verklaringen. Waar verzoeker erop wijst dat hij een ongeschoolde analfabeet is, dient erop gewezen dat

redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Gelet op de grote invloed van zij die de macht hebben in een bepaalde regio in Afghanistan op het leven van de gewone, Afghaanse burgers, dient erop gewezen dat van verzoeker wel degelijk enige kennis hieromtrent kan worden verwacht, ook al zou hij slechts een gewone winkelier zijn geweest die zich niet interesseerde in politiek en die geen televisie had. Aangezien verzoeker stelt winkelier te zijn, kan worden verwacht dat hij de kleuren van de Afghaanse biljetten correct kan weergeven, ook na een lang gehoor. Nergens maakten verzoeker of zijn raadsman melding van het feit dat het gehoor te lang zou duren om zich goed te kunnen concentreren. Verder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn bewering dat "roepa" een synoniem is voor "Afghani".

Aangaande het lidmaatschap van zijn vader bij de taliban en zijn beweerde verloving met een dochter van een talib, komt verzoeker niet verder dan de blote bewering dat hij nooit meer informatie kreeg. Wanneer verzoeker omwille van deze problemen in België internationale bescherming vraagt, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij er zich terdege over informeert.

De bijgebrachte taskara van zijn vader (verzoekschrift, stuk 7) doet op zich geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Betreffende de overige stukken bij onderhavig verzoekschrift, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het voorgaande slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER